

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΛΥΚΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 14
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΕΤΟΣ Α' - ΤΟΜΟΣ Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1892-1893

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμοίη τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ ἐσωτερικόν . . . . . Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν . . φρ. χρυσᾶ 6
Ἡ τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ
Συνδρόμηται ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
«**ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ**» καὶ παρὰ
ταῖς βιβλιοπωλείοις Βιλιμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς
Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόγραμμα. — Ἐχομεν μητέρας; — Φόρος ἐπὶ τῶν ἀγάμων. —
Παιδαγωγικά. (Ἑλένη Α.) — Θερησκευτικὴ Μελέτη. — Ἀμερικαν-
νικὸς δημοσιογράφος. (Μαρία Γ. ἐκ Κων) πόλεως.) — Πολιτικὸν
Δελτίον. — Εἰδήσεις. — Ποικίλα. — Συμβουλαί. — Γνωμικά.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ὅσοι τὴν θέσιν τῆς γυναίκος ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ καλῶς κρίνουσι, θὰ ὁμολογήσωσι μεθ' ἡμῶν πόσων κακῶν πρόξενος γίνεται ἢ παρ' ἡμῖν ἀπομάκρυνσις αὐτῆς ἀπὸ παντὸς εἶδους πνευματικῆς ἐργασίας.

Ἐὰν ἐξαιρέση τις τὴν ἀντι τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου ἐργαζομένην διδασκάλισσαν καὶ τὰς ὑπὸ τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς μητρὸς περιβαλλομένης γυναῖκα, αἰλοῖται σχεδὸν πᾶσαι δὲν φαίνονται παρ' ἡμῖν ἔχουσαι προορισμὸν ἄλλον ἢ τὸ κομψοπρεπῶς ἐνδύεσθαι καὶ ὑποτάσσεσθαι εἰς ἀπάσας τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ συρμοῦ, τοῦ ἀληθοῦς τούτου Πρωτεύως, τὸ ἀνταλλάσσειν ἐπισκέψεις, τὸ καθ' ἕξιν μόνον τῶν δακτύλων κυμαλίζειν, τὸ περιπατεῖν, τὸ ἀναγινώσκειν ἐπιφυλλίδα τινὰ τῆς ψυχοφθόρου τῶν μυθιστορημάτων μύσης, καὶ τὸ ἐρωτροπεῖν.

Ἐὰν ὁ νεώτερος πολιτισμὸς ἐπρόκειτο κατὰ τοῦτο νὰ βελτιώσῃ τὴν γυναῖκα, ἀπαλλάσσειν αὐτὴν τῶν δεσμῶν, οἵτινες τὴν συνεῖχον τὸ πάλαι, ἢν μυριάκις προτιμότερον νὰ ἐξηκολούθει αὐτὴ ἀποτελοῦσα, ὅπερ καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι, μέρος τῶν δούλων. Διατρέβουσα τότε αἰετοτε σχεδὸν ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τῆς οἰκίας μέρει, εἰς ὃ οὐδεὶς προσήρχετο, πλὴν τῶν ἐγγυτάτων κατὰ γένος, καὶ ἀσχολουμένη εἰς τὴν ἐπιουργίαν, τὴν ὑφαντικὴν, καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν, ἐξησφάλιζε τὴν ἐν τῷ οἴκῳ οἰκονομίαν καὶ τὴν ἠθικὴν, τὰς δύο ταύτας ἰσχυρὰς βάσεις, ὧν ἄνευ καὶ ὁ οἶκος εὐθὺς καταρρέει, καὶ ἡ κοινωνία ἀποσυντίθεται. Τανῦν δὲ ὁ κύκλος, ἐν ᾧ περιστρέφεται ἡ γυνὴ καὶ τὸν ὅποιον ἀνωτέρω περιεγράψαμεν, δὲν δεικνύει ἡμῖν ἢ τὸ βάραρθρον πρὸς ὃ ἀκατασχέτως φερόμεθα. Ἴσως εἶναι ὑπερβολικὴ ἢ δόξα

τοῦ Πλάτωνος, ὅστις ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς Πολιτείας αὐτοῦ κεφαλαίῳ σπουδάζει ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ φύσις οὐχ ἤττον ἐπιτηδείως παρεσκεύασε τὰς γυναῖκας πρὸς πάντα ὅσα δῆποτε πράττουσιν οἱ ἄνδρες· δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἀνυπόστατος· ἰδίῳ ἐὰν αὕτη φαίνεται τοῦ ἀνδρὸς ἀπολειπομένη κατὰ τὴν σωματικὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ῥώμην, καὶ δὲν δύναται ἐπομένως διὰ τοῦτο ἀκοντίσαι δόρυ, οὐδ' ἀφείναι βέλος», δύναται οὐχ ἤττον περὶ πάντων εἰσηγήσασθαι γυνώμην. Ἡ Ἑλληνίς, καταλείπουσα τὸ μὲν διδάνιον διὰ τὴν Ὀθωμανίδα, τὴν δεμαλθακὴν καὶ ἠδυπαθῆ νωχέλειαν διὰ τὴν Ἀρμενίδα καὶ τὰς τοῦ νέου πολιτισμοῦ ἀξιώσεις διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Δύσεως, δύναται νὰ ἐξέλθῃ τοῦ κύκλου, ἐν ᾧ περιστρέφεται, μαραινομένη καὶ φθίνουσα, εἰσέλθῃ δὲ ὅπως δῆποτε εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐνεργείας καὶ ἀναλάβῃ τὸν τῆς ἀναπτύξεώς της ἀγῶνα μόνῃ, μὴ προσδοκῶσα ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ τὸ παράπαν τὴν συνδρομὴν τοῦ ἀνδρὸς· διότι μὲ ὄλην τὴν μεταξὺ τούτου καὶ τῆς γυναίκος φύσει ὑπάρχουσαν φιλίαν, κατ' Ἀριστοτέλην, προκειμένου περὶ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς, συνήθως οὗτος ἀδιαφορεῖ καὶ ἐν τῷ ἐγωισμῷ αὐτοῦ ἐν μόνον βλέπει, ἐν ἐπιθυμεί καὶ θέλει, τὴν δουλικὴν τῆς γυναίκος ὑποταγὴν εἰς τὰ νεύματά του. Ἀναγνωρίζομεν, ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ κατ' ἀξίωμα πρέπει νὰ πρωτεύῃ ἡ θέλησις τοῦ ἀνδρὸς· ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦτο οἱ ἄνδρες πρέπει νὰ λησμονῶσιν, ὅτι οἱ πρόγονοι ἡμῶν μετὰ τῆς Ἀφροδίτης τὸν Ἑρμῆν, τὰς Χάριτας καὶ τὴν Πειθῶ συγκατατάσσουσι; Μὴ διὰ τοῦτο οἱ ἄνδρες πρέπει νὰ ἀξιώσι τὸ μονοπώλιον τοῦ ὀρθοφρονεῖν καὶ κρίνειν; Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἡ πολιτεία δὲν θὰ βλαβῆ ἐκ τῆς σχετικῆς ἡμῶν ἀναμίξεως εἰς τὰ πράγματα αὐτῆς, οὔτε θὰ ζημιωθῶσιν ἐκ τούτου οἱ ἄνδρες, ἐὰν ἔχωσιν ἐνίοτε ὑπ' ὄψει καὶ τὴν γυνώμην ἡμῶν ἐν πολλοῖς. Συνωδὰ ταῖς ἀνωτέρω σκέψεσιν ἀνέλαβον τὴν σύνταξιν καὶ ἐκδοσιν ἰδίας τῶν γυναικῶν ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» μὴ ἀποβλέπουσα οὔτε εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν γνώσεών μου πρὸς σύνταξιν αὐτῆς, οὔτε εἰς τὴν

ἐλλειψιν τῶν μέσων πρὸς ἐκδοσιν καὶ συντήρησιν, οὔτε εἰς τὰς γνωστάς μοι ἐκ τῶν προτέρων μεψιμοιρίας καὶ εἰρωνείας τῶν φιλοσχωμῶνων κυριῶν μας. Ἡ σύμ-πραξις τῶν εὐγενῶν παρ' ἡμῖν λογίων κυριῶν, καὶ ἡ ἐν γένει συνδρομὴ τοῦ φύλου ἡμῶν, φιλοτιμουμένου ν' ἀποδείξῃ τὸν πραγματικὸν αὐτοῦ προορισμὸν ἐν τε τῇ οἰκογενεῖα καὶ τῇ πολιτεῖα, ἀρκοῦντως μᾶς ἐνθαρ-ρύνει εἰς τὸ ἔργον. Ἡ ὕλη, ἣτις θέλει πληροῖ τὸ φύ-λον, ἔσται βεβαίως ἀνάλογος καὶ κατάλληλος πρὸς τὴν γυναικα. Τὰς δ' ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας ὑπ' ὄψει ἔχουσαι θέλομεν ποικίλλει αὐτὸ δι' ὅσον οἷόν τε τερ-πνῆς καὶ εὐαρέστου τοιαύτης.

Τοὺς ἐν τῇ πολιτικῇ παλαιστρα ἀγωνιζομένους θέ-λομεν παρακολουθεῖ ἀπλῶς ὡς χρονογράφοι.

ΕΧΟΜΕΝ ΜΗΤΕΡΑΣ;

Ἄφου ἐξετάσετε τὰ αἰσθήματα, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν συμπεριφορὰν τῆς συγχρόνου νεολαίας, θέλετε δυνηθῆ νὰ ἀπο-κριθῆτε εἰς τὴν ἐρώτησίν μας ταύτην. Ἄμφιβάλλω ἐὰν ἡ ἀπάντησις ὑμῶν ἔσται καταφακτική, ἐὰν μάλιστα συμπληρω-σωμεν τὴν ἐρώτησίν μας ὡς ἐξῆς: «ἔχομεν μητέρας Ἑλληνι-δας;» Τότε βεβαίως θὰ ἀπαντήσητε ἀποφατικῶς:

Τὸ βεβαίως ταῦτο ἀναφαίρεται πρὸς πολλὰς τῶν μητέ-ρων τῆς τε πρωτεύουσας καὶ πασῶν τῶν μεγαλοπόλεων τῆς Ἑλλάδος: θέλουσι δὲ καὶ αὐταὶ συνομολογήσει μεθ' ἡμῶν τοῦτο, ἐὰν πρᾶξασθῶσι τὴν ὑπὸ πάντων ἀνεγνωρισμένην ἀρχήν, ὅτι εἰ τὸ φυτὸν ὑγιὲς καὶ καλόν, ὑγιᾶ καὶ καλὰ ἀπο-δίδει ἄνθη, καὶ τὰνάπαλιν. Ὑπάρχουσι βεβαίως καὶ ἐξωτε-ρικοί τῆς ἀτμοσφαιρας ἐπιδράσεις ἀλλοιοῦσαι τὸ τε χρῶμα καὶ τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθους, ἐνῶ ἡ παραγωγὸς ρίζα κατ' οὐδὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τοῦτο: δὲν συμβαίνει ὁμοίως τοῦτο καὶ εἰς τὴν μητέρα, ἥς ἡ κληρὴ θέλησις, ἡ φιλοτιμογία καὶ τὸ προβλεπτικὸν οὐ μόνον εἰς ὑγιᾶ μόρφωσιν τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας συντελοῦσαν. Ὁ ποῦδῆ-ποτε τῆς ὑψηλίου καὶ ἀν θελήτη τις νὰ ριψή ἐταστικὸν βλέμ-μα πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας, κστερχόμε-νος ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων κοινωνικῶν βαθμίδων μέχρι τῆς καλύβης τοῦ γεωργοῦ καὶ ἐναλλάξ, ὑπ' ὄψει ἔχων καὶ εἰς συ-νάφειαν εὐρισκόμενος μετὰ εὐγενῶν καὶ κακοθῶν, ἡρώων καὶ προδοτῶν, φιλανθρώπων καὶ σκληροτραχηλῶν, θέλει πεισθῆ ἀναντιρρήτως, ὅτι ὅπου ὑπῆρξε μήτηρ ἀγαθὴ καὶ φιλάνθρω-πος, ἐκεῖ καὶ υἱὸς τοιοῦτος. ὅπου δὲ μήτηρ σκληρὰ, προδό-της καὶ ἀπάνθρωπος, ἐκεῖ τερατώδη τῆς κοινωνίας ἐκθρά-σματα.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀναγνωρίζων ὁ μέγας Νικπολέων εἶπε πρὸς τὴν σύγχρονον αὐτῷ παιδαγωγὸν κυρίαν Κριμπὴν «Παρ' ὑμῶν ἡ πατρίς ἀναμένει στρατιώτας ἀξίους νὰ ἀντα-ποκριθῶσιν εἰς τὰς προδοκίας τοῦ ἔθνους. Πρὸςπαθήσατε λοιπὸν νὰ δικαιώσητε καὶ ἀνταμείψητε τὴν πατρίδα διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν ἣν ἐνεπιστεύθη ὑμῖν». Αἱ δὲ μητέρες τῶν ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, καὶ τοὶ ἐστερημένοι

πνευματικῆς ἀναπτύξεως, καὶ τοὶ βιοῦσαι δουλικὸν σχεδὸν συ-ζυγικὸν βίον, οἱ οὐκ οἶσιν παρὰ τῶν Τούρκων προσφκειώ-θησαν, καὶ τοὶ πολλοὶ τούτων τῶν ἐν ἡμιβαρβάρῳ διατελου-σῶν καταστάσει ἤχθησαν ἀίχμαλτοι, μὴ δυνηθεῖσαι νὰ ἐκ-λέξωσι τὸν θάνατον, οὐκ ἤττον ἐμπνεόμενοι ὑπὸ ἀγνοῦ μη-τρικοῦ αἰσθήματος, κατῴρθουν δι' ἀπιστεῦτων θυσιῶν, οὐ μὲ-νον τὴν θρησκείαν τῶν νὰ μεταδίδωσιν ἐν τῷ κρυπτῷ πρὸς τὰ τέκνα, ἀλλὰ καὶ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ἱερὸν ἔρωτα νὰ ἐμπνέωσιν αὐτοῖς. Ἔστωσαν μάρτυρες τῆς ἀληθείας ἡμῶν ταύτης οἱ ἥρωες τοῦ 1821, ὡς καὶ ἡ ἐλευθερία ἣν τῇ θυσιᾷ τῶν ὑπάρξεων τῶν ἡρώων ἐκείνων ἐκληρονομήσαμεν καὶ ἥς ἡ τήρησις κατέστη προβληματικὴ, ἀφ' ἧς πᾶσαν ἐθνικὴν ἡμῶν παράδοσιν, πᾶν αἰσθημα γενναῖον καὶ ἀκριβῆς ἐθύσαμεν ἐν τῷ βωμῷ τῆς εὐρωπαϊκῆς πολυτελείας καὶ τοῦ κικῶς παρ' ἡμῖν ἐννοουμένου πολιτισμοῦ.

Μὴ ὑποθέσῃ ἡ ἀναγνώστρια ἡμῶν, ὅτι μεμφόμενοι τοῦ πο-λιτισμοῦ, ὀρεγόμεθα τῇ: βαρβαρότητος. Μὴ ἐπαλανθανόμε-ναι τῆς ἀληθείας, ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἐν Εὐρώπῃ ὀφείλεται εἰς τοὺς προγόνους ἡμῶν, καὶ ὅτι οὗτος ἐστὶν ἡφωτοδόλος, λυχνία, δι' ἧς ἡ ἐπιστήμη νικηφόρος: καὶ ἐθνοσώττειρα βαδίζει, ἀξιοῦ-μεν νὰ θεωρώμεθα παρὰ πάντων αἱ ἐνθερμότεραι θεασώτιδες τοῦ εὐγενούς καὶ καλῶς ἐννοουμένου πολιτισμοῦ, στηλιτίζου-σαι καὶ καταρῶμεναι τὸν παρ' ἡμῖν εἰσαχθέντα καὶ παρὰ τῶν πλείστων μητέρων ἐγκολπωθέντα θαλαμηπολοκουβερναντο-πολιτισμὸν. Εἰς τοῦτον ἀποδοτέα ἡ ἠθικὴ κατάσταση τῆς κοινωνίας ἡμῶν, ἡ ὁσημέραι ἐπιτεινομένη υἱικὴ ἐξαχρείωσις, ἡ κορύφωσις τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ ἡ περιφρόνησις πρὸς πάντας καὶ πάντα.

Ἐὰν ἡ πικρὴ ἡμῖν νεαρὰ μήτηρ, ἡ διακούσασα τῶν δι' αὐ-τὴν ὀρισμένων ἐγκυκλοπαιδικῶν μαθημάτων, ἔθετεν εἰς ἐνέρ-γειαν καὶ τὰς ἀτελεῖς, ἔστω, τῆς παιδαγωγικῆς γνώσεως, ἄς ἐκ τῆς παιδαγωγίας τοῦ κ. Σπαθᾶκη ἠρύσατο, ἐὰν ἠγνώσει τὴν εὐθύνην, ἣν ὡς μήτηρ φέρει, διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ τέκνου τῆς, μακρὰν τοῦ νὰ σπαταλᾷ τὸν πολῦτιμον διὰ πᾶσαν μη-τέρα καὶ οἰκοδέσποινα κειρὸν τῆς εἰς ἀέννηον ἐπίσκεψιν τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων (εἰκόνα ἣν εὐφύεστατα ἐν τῇ «Ἐ-βδομάδι» ἐτραγματεύσατο ὁ κ. Σκόκος) ὡς καὶ εἰς τὴν δε-κάκις τῆς ἡμέρας ἐπαναλαμβανομένην διευθέτησιν τῆς κόμης αὐτῆς καὶ τῆς ἐν γένει περιβολῆς τῆς, ἤθελε θεωρεῖ ὡς μόν-νην τερπνὴν καὶ ἐπαγωγὸν ἐνισχύουσιν τῆς τὴν περὶ τὸ τέ-κνον τῆς μέριμναν καὶ ἀφοσίωσιν. Καὶ ὄντως ποῖα τερπνοτέ-ρα καὶ εὐγενεστέρα ἐνασχόλησις διὰ νέαν γυναῖκα τῆς καθο-δηγήσεως τοῦ παιδὸς ἐν ταῖς πρῶταις ἐπιδαιδίαις τοῦ βίου ὁδοῖς; Ποῖα καὶ πόσα εὐγενῆ πορίσματα διδασκαλίας, προκύπτοντα πολλακίς ἐκ τῶν ἀσημαντικωτέρων τοῦ παιδὸς ἐρωτήσεων, καὶ μεγάλως ἐπιδρῶντα ἐπὶ τοῦ καθόλου βίου αὐτοῦ; Τὶ ἱερώτερον, ἀλλ' ἐνταυτῷ καὶ δυσκολώτερον, τῆς ἐμπιστοσύ-νης ἣν Θεὸς τε καὶ κοινωνία ἀναθέτουσι τῇ μητρὶ, ὅπως ἐξ ἀκατεργάστου καὶ ἀμόρφου ζῦμης σχηματίσῃ ἄνθρωπον καλὸν κλάθον, ὅστις καὶ τὸν πλάστην τιμᾶ καὶ τὴν πλάσασαν αὐ-τὸν φύσιν ἀνταμείβει; Τὶ ἀξιοθαυμαστότερον τῶν ὑπεραν-θρωπίνων δυνάμεων, ἄς αὐτὴ καταβάλλει πρὸς κατανίκησιν καὶ περιστολὴν τῶν ἰδίων παθῶν καὶ ἐλαττωμάτων, ἵνα μὴ ὁ τῷ παιδί παριστάμενος πρὸς ἀπομίμησιν τύπος ἧ ἐλλιπής,

καὶ προσκόμματα ἐξῆς εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὸν σχηματι-σμὸν αὐτοῦ;

Καὶ τίνας ἄλλου στολισμοῦ δεῖται μήτηρ λογικὴ καὶ σώ-φρων, ὅταν εἰς οἶτον = δῆποτε περίστασιν τοῦ βίου ἐπιτρε-πεται αὐτῇ, ὅπως τῇ μητρὶ τῶν Γράγγων Κορνηλία, νὰ δει-κνύῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα ὡς μόνον κόσμον καὶ καλλονὴν τῆς:

Ἄλλ' ἀντὶ τούτων ἡ νέα Ἑλληνὶς μήτηρ ἀναθέτει τὴν μὲν βρεφικὴν τοῦ τέκνου αὐτῆς μόρφωσιν εἰς τὴν πρῶτην τυ-χοῦσαν τυχοδιώκτιδα τροφόν, ἀρκεῖ ὅτι τὸ γάλα τῆς εἶναι θρεπτικόν, τὴν δὲ νηπιακὴν εἰς τὴν τῆς νταντάς, γράϊας δυ-στροπῆς καὶ κικεντρεχοῦς, τὴν δὲ παιδικὴν καὶ νεανικὴν εἰς τὴν τῆς L'ouvernante, ἣτις σὺν τῇ ἐφαρμοσμένῃ γλώσσῃ ἣν τῷ παιδί μεταδίδει συννεῖ καὶ τὰ γονιμοποιὰ σπέρματα τῆς διαφορᾶς καὶ κακοηθείας, ἐν ἧ αὐτὴ ἐκυλίσθη, ἡ καὶ κυλιέ-ται ἐτι σήμερον, ὅτε τὴν ἀγνοητὰ τῆς νεαρᾶς θυγατρὸς ἡ τοῦ νεαροῦ παιδὸς σας ἐμπιστεύσθε αὐτῇ.

Ἐλθόμεν ἤδη εἰς τὴν μητέρα ἐκείνην, ἣτις στερουμένη τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω πολυτελειῶν ὑλικῶν μέσων, ἀναλαμβάνει αὐτὴ κατ' ἀνάγκην τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων τῆς. Πρὸς αὐτὴν, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ!! Μὴ τολμήσητε νὰ ἀποτεινη-τε τὸν λόγον: εἶναι τὸσον δυστυχῆς μετ' αὐτοῖς τοὺς μικροὺς διαδόλους: εἶναι τὸσον ἀπειθῆ καὶ δύστροπα ταῦτα, τὸσον λαίμαργα καὶ αὐθάδη, ὅπως μετ' ὅλας τὰς φωνὰς καὶ τὸ ξύλον δὲν κατορθώνει τίποτε: καὶ ὅτε μὲν καταρᾶται τὴν στιγμὴν κατ' ἣν τὰ ἐγέννησεν, ὅτε δὲ τὰ τρελλαινέει ἀπὸ φιλία καὶ θωπειᾶς καὶ οὕτω καθεξῆς: δὲν τῆς μένει καιρὸς νὰ κτενι-σθῇ, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ ἐνδύθῃ: μόλις δύναται νὰ φάγῃ ὀλί-γον καὶ τοῦτο ἐπὶ ποδός, διότι ὁ μικρὸς θέλει αὐτὸ καὶ ἡ μικρὰ ζητεῖ ἐκεῖνο. Οὕτω δὲ αὐτὴ αἰωνίως μεψιμοιροῦσα, παραπονουμένη καὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν ταλικυρωμένου θύμα-τος παρισταμένη ἐμπνέει πρὸς μὲν τοὺς ξένους τὸν οἶκτον, πρὸς δὲ τὰ τέκνα τὴν πεποιθησιν ὅτι εἶναι τύραννοι, ἣτις κατ' ἀρχὰς μὲν λυπεῖ ταῦτα, μετὰ καιρὸν δὲ μεταβάλλεται εἰς ἐξιν καὶ εἰς ἐν ἐκ τῶν στοιχειωδῶν ἐλαττωμάτων ἐφ' ὧν βαίνει ὀλονὲν αὐξάνουσα ἡ πρὸς τὸ κακομεταχειρίζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιβάλλεσθαι τάσις αὐτῶν.

Οὐ μόνον ἡ μήτηρ αὐτὴ δὲν περιστέλλει τὰς ὀρέμας καὶ τὰ πάθη τῆς, ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου γίνεται τραχυτέρα, δξέθυμος, σκληρὰ, κακὴ, ἐὰν θέλητε, διδάσκουσα ἀναίπαισθη-τως εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς τὰ ἀνωτέρω ἐλαττώματα καὶ ἐκπλητ-τομένη κατόπιν διὰ τὴν σκληρότητα ἡ τὸ δξέθυμον τούτων. Ἄφινω τὰς ὀρέμας ἄς αὐτὴ ὑφίσταται κακομεταχειριζομένη καὶ ἀδικουμένη παρ' αὐτῶν εἰς τὴν ἡλικίαν ἀκριβῶς ἐκείνην, κατ' ἣν ἔχει ἀνάγκην περιθάλψεως καὶ ἀγάπης καὶ μεταβαί-νω εἰς τὸν βίον αὐτῶν τούτων, ὅστις τῇ ἀληθείᾳ δι' αὐτὰ μὲν εἶναι βάτανος, διὰ τοὺς περὶ αὐτὰ δὲ μαρτύριον. Ὁ νέος νυμφεύεται κατὰ μὲν τὴν πρῶτην τοῦ γάμου ἐποχὴν κρύπτει ὅσον δύναται τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ, ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ δορὰ ἀφίπταται, καὶ ὁ ὄνος μένει ὄνος: δηλαδὴ ὁ-ξέθυλος, δύστροπος, ἐπιβλητικός, τραχὺς πολλακίς δὲ καὶ ὑβριστής: ἐξαγοράζει ἀντὶ τούτων κατ' ἀρχὰς τὴν οἰκιακὴν εὐδαιμονίαν, μετ' ὀλίγον τὴν ἀποστροφὴν τῆς συζύγου καὶ τέλος τὴν ἀτιμίαν ὡς σύζυγος καὶ υἱὸς δυστυχῆς, ὡς πολί-της ἐτι δυστυχέστερος, διότι τὰ ἐλαττώματα ταῦτα καθι-

στῶσιν αὐτὸν μισητὸν τῇ τε οἰκογενεῖα, κοινωνίᾳ καὶ πολι-τεῖα.

Ἴδου ποῦ ἡ ἔλλειψις μητέρων ὑγιῶς φρονουσῶν ἄγει ὁση-μέραι τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν. Εὐχόμενα ὅπως μὴ αἱ παρα-τηρήσεις μας αὐταὶ ἐκληφθῶσιν ὡς δοκησιοφυκὰ προῖότα, καὶ ἐλπίζουσαι ἐπὶ ταῖς ἀγαθοῖς αἰσθήμασι τῶν ἀκουσίως καὶ καθ' ἐξιν μᾶλλον παρεκτρεπομένων μητέρων ἰκετεύομεν αὐτὰς, ὅπως τῆς τε ἰδίας καὶ τῆς τῶν τέκνων εὐδαιμονίας κηδόμεναι, μεταβάλωσι κατὰ τὸ δυνατόν τὰς κακὰς τῶν ἐ-ξῆς, εὐεργετοῦσαι διὰ τούτου καὶ ἑαυτὰς καὶ τὴν οἰκογέ-νειαν καὶ τὴν πολιτείαν.

ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΓΑΜΩΝ

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, καθ' ἄς μετὰ τόσου πατάγου καὶ πείσματος συζητεῖται καὶ ψηφίζεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τρέχοντος: ἔτους 1887, φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ νέους προσθέτους φόρους, δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ ὑπομνήσωμεν πρὸς τοὺς τόσον τοὺς φόρους ὀρεγομένους πατέρας τοῦ ἔθνους ὅτι, ἐὰν ἤθελεν οὗτοι νὰ φανῶσι περισσότερον δίκαιοι καὶ ὀ-λιγώτερον ἐγωῖσταί, ὀφείλον νὰ εἰσαγάγωσιν ἐν τῇ Βουλῇ νόμον, δι' οὗ νὰ φορολογῶνται πάντες οἱ ἄγαμοὶ ἀπὸ τοῦ 30ου τῆς ἡλικίας τῶν ἔτους.

Ἴσως οἱ πρὸς οὗς ἀποτεινόμεθα μειδιάσωσιν ἐπὶ τῇ ποσ-τάσει ἡμῶν ταύτη, καὶ καγχάσωσιν οἱ μέλλοντες δι' αὐτῆς νὰ φορολογηθῶσιν. Ἄλλ' ἐὰν μάθωσιν, ὅτι τοιοῦτος νόμος εἰσ-ήχθη πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλικῆς δημοκρα-τίας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, βεβαίως καὶ εἰς τὰ μειδιά-ματά των καὶ εἰς τοὺς καγχασμούς των δὲν θὰ εἶναι τὸσον ἀνεπιφύλακτοι.

Δὲν ἐννοοῦμεν δικαί οἱ ἄγαμοὶ οὗτοι Κύριοι, οἱ ὑπολαμ-βάνοντες ἑαυτοὺς εὐφυστέρους τῶν ἄλλων, διότι ἀφῆκαν ἀ-λώβητον τὴν ἐλευθερίαν των, νὰ μὴ πληρῶνσι οὐδένα πρὸς τὴν πατρίδα φόρον, ἐνῶ διὰ τῆς ἀγαμίας: τῶν ταύτης γίνον-ται πρὸς αὐτὴν τόσον κακῶν πρόξενoi.

Ἐὰν ἡ ἀγαμία δικαιολογῆται πως διὰ τοὺς ἐρρωμένην ἔχοντας αὐτὴν ταύτην τὴν πατρίδα, ὡς εἶναι οἱ δύο παρ' ἡ-μῖν ἡγέται τῆς τε συμπολιτεῦσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεῦσεως, οἱ καθ' ἐκάστην ἐκ ζηλοτυπίας ἐρωτικῆς βεβαίως περὶ αὐτῆς ἐρίζοντες καὶ δαπανώμενοι, εἶναι πάντι ἀδικαιολόγητος δι' ὀλους τοὺς λοιπούς.

Ἐὰν διστάζῃ τις τῶν ἀγάμων περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης, ἀν ἐξετάσῃ τὴν συνείδησίν του καὶ θέλει πεισθῆ, ὅτι διὰ τῆς ἀγαμίας καὶ ἑαυτὸν ἀδικεῖ καὶ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν πο-λιτείαν. Ἡ ἀπόλυτος ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ ἐλευθερία, ἡ ἀ-νεύθυνος γονιμοποίησις καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ πάσης πατρικῆς ὑπο-χρεώσεως εἶναι τὸ προσφιλες τῶν ἀγάμων πρόγραμμα: ἀλλ' ἐν τῇ ἀναλύσει τοῦ προγράμματος τούτου καθορῶσιν οὗτοι ὡς ἐν διαυγεί κατόπτρῳ ζωηρῶς ἀντανακλωμένην τὴν πλά-νην των, διότι ὁ γάμος εἶναι δεσμὸς τὸ ὅποιον ἡ μὲν ἐλπίς ὀραίζει, ἡ δὲ εὐτυχία διατηρεῖ, καὶ ἡ δυστυχία συσφίγγει καὶ στεροσοποιεῖ. Ὁ Πλούταρχος, ἐγκωμιάζων τὰ ἀγαθὰ τῆς συζυγίας καὶ ἀπαριθμῶν τὰ ὀφέλη ὅσα πρόκεινται διὰ τὴν πατρίδα ἐκ τῶν ἐγγάμων πολιτῶν, λέγει. «Εὐτυχῆς ἐκεῖνος

δστις δὲν καταλείπει τὰς ἐστίαις του καὶ εὐχρηστεῖται μὲ τὰ ἀληθῆ ἀγαθὰ ἅπερ ἡ φύσις χορηγεῖ ἡμῖν. Μεταξὺ τῶν συγγενῶν ἀπολαμβάνει τις τὸ παρὸν καὶ περιμένει τὸ μέλλον· οὔτε ὁ ἀγρὸς, οὔτε ὁ περίβολος, δὲν προσκολλοῦν ἡμᾶς τόσον εἰς τὴν πατρίδα ὅσον ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα.»

Καὶ ὄντως ὁ ἀγαμος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ οὔτε ὡς πολιτὴς ἀγαθὸς καὶ τέλειος, ἀλλ' οὔτ' ὡς ἄνθρωπος ἐκπληρῶν τὸν τε κοινωνικὸν καὶ φυσικὸν αὐτοῦ προορισμόν. Ὁ ἕγγαμος τρέμει πρὸ τοῦ ἐγκλήματος, ὅπερ θέλει σύρει αὐτὸν εἰς τὰ δεσμὰ καὶ ἀφήτῃ κατ' ἀκολοιυθίαν ἐκτεθειμένην τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἐστερημένην τῶν πρὸς συντήρησίν της μέσων. Ὁ ἕγγαμος ἀποφεύγει πᾶσαν ἄτιμον πράξιν, διότι ἔχει ὑπ' ὄψει, ὅτι ἐν αὐτῇ ἀντανακλάται σύμπικσα ἡ οἰκογένειά του. Ὁ ἕγγαμος βιάζεται καὶ ἀκων νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ἀργίαν, τὸ ὄνειδος ἡμῶν τοῦτο, ἐξ οὗ τόσα πηγάζουσι κακά. Ὁ ἕγγαμος θέλει τὴν δόξαν καὶ τιμὴν τῆς πατρίδος του καὶ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς, διότι ἐν αὐτῇ ταύτῃ ὑπολογίζει ὅτι θὰ ζήσῃ καὶ θὰ ἀναπτύχῃ τὰ τέκνα του. Ἀλλὰ μὴ καὶ ἡ εὐτυχία ἦν ἀντλεῖ τις ἐκ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου εἶναι μικρά; Τίς ἄλλο; δύναται νὰ παρακολουθήσῃ ἀγρυπνος καὶ ταλαιπωρούμενος τὸν ἄνδρα εἰς τὴν κλίνην βαρέως πάσχοντα καὶ νὰ νοσηλεύτῃ αὐτὸν οὐχὶ κατὰ τοὺς τεχνικοὺς τῆς θεραπευτικῆς νόμους, ὡς ἀδελφῆ τοῦ Ἑλέου, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς καρδίας ἢ ἡ σύζυγος; Εἰς τίνα ἄλλον δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐμπιστευθῆ παθήσει αὐτοῦ, ὃν ἐπιθυμεῖ νὰ διατελώσιν ἐν ἀγνοίᾳ οἱ ἄλλοι. ἢ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν σύζυγον; Διὰ τίνο; ἄλλο ὁ ἄνθρωπος ἐγκαταλείπει τὴν μητέρα καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ προσκολλᾶται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἢ διὰ τοῦ ἱεροτάτου δεσμοῦ τοῦ γάμου; Ποία ἄλλη μελωδικωτέρα φωνὴ προσβάλλει ἰσχυρότερον καὶ θελκτικώτερον τὸ εὐαίσθητον τῆς καρδίας οὗς, ἢ ἡ ἐξερχομένη ἐκ τῶν τρυφερῶν χειλέων τοῦ τέκνου προφέρουσα τὴν λέξιν «Μπαμπά!!; Διὰ τίνων ἄλλων καθισυχάζει καὶ πράννει τὰς στενοχωρίας καὶ πεσιπετείας αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος ἢ διὰ τῶν τέκνων του, παίζων μετ' αὐτῶν, ὡς ὁ Ἑρρίκος Δ' ὅστις ἐφωράθη ἡμέραν τινὰ παρὰ τινος ὑπαπιστοῦ τοῦ μουσου. Μίτων, ἵνα τὴν παρ' ἡμῖν ἐν χορῆσι ἐκκρατικῆν ταύτην λέξιν μεταχειρισθῶμεν. ἐν τῷ δωματίῳ του μετὰ τῶν τέκνων του; Τίνα ἄλλαν θέλει ἔχει κατὰ τὴν λυγρὴν αὐτοῦ γῆρας, ὅπερ οὐκ ἔρχεται μόνον, ἀσφαλῆ βρακτηρίαν ἢ τὰ τέκνα του, καὶ τίνων ἄλλα δάκρυα θὰ ὑγράνωσι τὸν τάρων αὐτοῦ ἢ τὰ τούτων;

Καὶ ἵνα μὴ τις εἴπῃ, ὅτι μόνον τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἕγγαμου βίου εἶδομεν καὶ ταῦτα ἀπρηθμήσαμεν, προλαμβάνουσαι, συνομολογοῦμεν καὶ πολλὰς τοῦ βίου τούτου περιπετείας· ἐπιμένει τῇ ἀρχῇ, ὅτι οὐδὲν ἀγαθὸν ἀμιγές κακοῦ· ἀλλ' ἐκ τῆς συγκρίσεως τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ἕτερον βίον προκύπτει τοσαύτη καὶ τοιαύτη διαφορά, ὥστε ἀναγκαζόμεθα νὰ παραδράμωμεν ταύτας.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω οἱ ἕγγαμοι δύναται νὰ ἔχωσι καὶ τὸ καύχημα, ὅτι πολλὰ προσφέρουσι τῇ πατρίδι, ἐνῶ οἱ ἀγαμοὶ οὐδέ· ἄλλο σχεδὸν ἢ κίθλις καὶ δυστυχεῖς ὑπάρξεις, ἀπορρητισμένας τῆς κοινωνίας καὶ ὑπὸ τὸ βῆρος τῆς ἀτιμίας τῆς γεννητέως των ἔταισι κινπούτας, ἐκτὸς ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι οὗτοι οἱ ἀγαμοὶ κύριοι ἀνήκουσιν ἐν τῇ τάξει

ἐκείνῃ τῶν μελισσῶν, αἵτινες κηρῆνες καλοῦνται, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἐργάτιδες τῶν μελισσῶν μετὰ τῆς μᾶλλον ὠστοκοῦσης βασιλίσσης των φονεύουσι διὰ τῶν κέντρων τοὺς ἀχρήστους καὶ ἐπιβλαβεῖς κηρῆνας, ἐνῶ αἱ οἰκογένειαι μετὰ τῆς βασιλίσσης αὐτῶν πολιτείας δὲν πράττουσι δυστυχῶς τὸ ἴδιον.

Δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον, πρὸς τοὺς κηρῆνας τούτους ἀγάμους, οἵτινες οὐδὲ ἓνα στρατιώτην δύναται νὰ ἀναδείξῃσι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς γῆς ἐν ἣ κατοικοῦσι καὶ ὑπὸ τῆς ὁποίας τοσοῦτον θαυσιλῶς τρέφονται νὰ ἐπιβάλλῃ ἡ Βουλὴ φέρον ἀνάλογον τοῦλάχιστον πρὸς τὰς ζημίας ἢς παρ' αὐτῶν ἡ πολιτεία ὑφίσταται;

Ἐν τῇ ἀρχαιότητι τοσοῦτον περιεργόνουν τὴν πρὸς τὸν γάμον ἀποστροφήν, ὥστε οἱ Ῥωμαῖοι ἐπέβαλον ὡς καὶ οἱ Ἕλληνας ἀδρὸν τοῖς ἀγάμοις πρόστιμον· αἱ δὲ Σπαρτιάτιδες γυναικες μετεχειρίζοντο αὐτοὺς ὡς μικρὰ παιδιὰ, καὶ μόνον δνακὸς τοῦ Ἡρακλέους παρεῖχεν αὐτοῖς ἄτυλον ἐκ τῶν λοιδοριῶν καὶ καταδιώξεων ἢς ὑφίσταντο. Ὁ δὲ πρῶτος αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώμης Αὐγουττος ἐξέδοτο νόμον δι' οὗ μόνον οἱ ἕγγαμοὶ διωρίζοντο εἰς τὰ δημόσια ἀξιώματα. Οὕτως οἱ ἀρχαῖοι ἐτίμων τὴν πατρότητα.

Τὰς ἀνωτέρω ἡμῶν σκέψεις ἢς λάβῃ ὑπ' ὄψει ἡ Βουλὴ, ἢς τὰ μέλη εἰσι μάλιστα κατὰ τὸ πλεῖστον ἕγγαμα, καὶ δι' ἀνακλόγου φορολογίας ἢς ἀντισταθμίσῃ τὰς ζημίας ἢς παρὰ τῶν ἀγάμων ὑφιστάμεθα, καὶ μάλιστὰ τὸ φύλον ἡμῶν, ὅπερ κατὰ τὴν τελευταίαν στατιστικὴν τῆς Εὐρώπης ὑπερτερεῖ κατὰ τὸν πληθυσμὸν τὸ ἄσχημον ὑπὲρ τὰς 4,450.000.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ

Ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς προτιθεμένη κυρίως τὴν περιστολὴν καὶ βελτίωσιν παιδαγωγικῶν κακῶν καὶ οὐχὶ τὴν περὶ παιδαγωγίας διδασκαλίαν, δὲν θέλει παρακολουθήσει καὶ μιμηθῆ τοὺς μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν διακριθέντας ἐν τῇ ἀντιγραφῇ κακοχωνευμένων παιδογωγικῶν γνώσεων, ἀλλὰ θέλει ἀμειλίχως πολεμήσει πάντας τοὺς ἐκμεταλλουμένους τὸ ἱερώτερον τῶν ἐπαγγελματίων, ὡς ἔργον προσοδοφόρον, χωρὶς κἂν νὰ λάθῃσι τὸν κόπον καὶ ἐξετάσῃσι τίς ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἀναλαμβάνουσι τὴν διαπαιδαγώγησιν ἑλληνοπαιδῶν, καὶ ποῖα τὰ ἐκ τῆς ὑποχρέσεως ταύτης καθήκοντα αὐτῶν.

Περὶ τὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν μετὰ τοῦ κ. Σπυθᾶκη καὶ Σπας ὅτι ἡ λέξις παιδαγωγία σημαίνει τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν τοῦ παιδὸς μόρφωσιν· ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κυρίως ἐνδιαφερόμεθα νὰ μάθωμεν εἶναι τὰ μετὰ δι' ὃν δύναται νὰ παιδαγωγηθῇ ὁ ἑλληνοπαις καὶ ἂν αἱ περὶ παιδαγωγίας θεωρίαι ἔσχον παρ' ἡμῖν τὴν προσήκουσαν ἐφαρμογήν. Ἐὰν νομίζουσιν οἱ παρ' ἡμῖν παιδαγωγοί, ὅτι ἐκπληροῦσι τὸν προορισμὸν αὐτῶν, παρέχοντες πρὸς τὸν παῖδα ἀφ' ἐνὸς μὲν κακόχυμον δύσπεπτον καὶ ἀηθῆ πνευματικὴν τροφήν, ἥκιστα συντελοῦσαν εἰς ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ διάπλασιν αὐτοῦ καὶ μάλιστα ὑπὸ τὸ κράτος πάντοτε τοῦ ἐμπνεομένου ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τρόμου καὶ φόβου διδομένην, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑποχρεοῦντες αὐτὸν ἵνα ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ὥρας κατ' ἑβδομάδα κι-

νῆ τὰς χεῖρας πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, πολὺ ἀπατώνται.

Ὁ ἀμφιβόλλων ἂ; ἐπισκερθῆ μίαν τῶν παρ' ἡμῖν ἑλληνικῶν λεγομένων σχολῶν καὶ θέλει ἐν αὐτῇ ἰδεῖ μυρμικιὰν ὄλην μικρῶν μαθητῶν ὠρῶν, ἰσχνῶν καὶ περφορισμένων, καθηλωμένων δι' ὄλης σχεδὸν τῆς ἡμέρας ἐπὶ ρυπαρᾶς τινος σάνιδος καὶ προσπαθούτων νὰ ἐνοήσωσι τὰς ἀνωμαλίαις τῆς ἀνωμαλωτέρας τῶν γλωσσῶν ἐν ἐκάστη δὲ κακῇ διακρίσει μεταξὺ τοῦ ἄ καὶ τοῦ ἄ δεχομένων ἰδιακρίτως τὴν ράβδον τοῦ διδασκάλου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐλευθεροῦται ὁ ἀτυχὴς αὗτος; παῖς τῆς εἰρηκῆς ταύτης, ἣτις σχολὴ καλεῖται, ὡς ἐπίσης τὰ παρ' ἡμῖν δεσποτῶν καλοῦνται κατ' εὐφημισμὸν σωφρονιστήρια, τὴν ὄλην μ. μ. ὥραν, ἀπερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ νὰ κάμῃ τί νομίζετε; Νὰ τρέξῃ ὀλίγον; Νὰ διακιδάσῃ; Νὰ παίξῃ; Νὰ ξεκουράσῃ τὸν κατ' ὄλην τὴν ἡμέραν ἐκ τοῦ περιορισμοῦ, τῆς προσηλώσεως καὶ ἀκινήσιας ἀποναρκωθέντα νοῦν του; Βεβαίως ὄχι. Ὁ ταλαίπωρος μαθητῆς ἄμα φθάσῃ εἰς τὸν οἶκόν του καὶ πρὶν ἢ ἀριστήσῃ, σύννοος, μελαγχολικός, μὲ ὕρον δηλαδὴ οἰκογενειαρχοῦ, σκεπτομένου πῶς ἐν ταῖς δειναῖς ταύταις περιστάσεσι νὰ θρέψῃ τὴν πολυμελῆ οἰκογένειάν του, ἀρχίζει νὰ ἐξαπλῶνῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης τετράδια καὶ γραμματικὰς, διότι ἔχει δέκα πέντε, εἴκοσι, πολλαίαις δὲ καὶ τριάκοντα ὀνόματα, ἐὰν συμπίπτῃ ἐν τῷ μεταξὺ ἑορτῆ, καὶ γραπτῆν, ὡς λέγει, τεχνολογίαν τέσσαρας ἢ πέντε σειρὰς, καὶ διότι σὺν τούτοις ἔχει διὰ τὴν αὐτὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ μελετήσῃ ἄ. Ἑλληνικά, δηλαδὴ νὰ γράψῃ παλαιὰν καὶ καθαρὰν ἐξήγησιν, νὰ μελετήσῃ γραμματικὴν, καὶ νὰ μάθῃ τὰ ἐν τῷ κειμένῳ ἀνώμαλα ῥήματα, περὶ ὃν ἐρωτηθεῖς ποτε Γερμανός τις «ποῖα εἶναι ἡ μεγαλύτερα ποινὴ ἣτις δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ἐγκληματῆσαντα ἄνθρωπον, ἐθεώρησεν ὡς τοιαύτην τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἐμάθῃ τὰ ἀνώμαλα ῥήματα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.» νὰ συντάξῃ ἐκθεσιν ἰδεῶν, β', μαθηματικά· τούτέστι νὰ λύσῃ προβλήματα τῆς ἀκαταλήπτου ἀριθμητικῆς τοῦ Δαμοσκηνοῦ καὶ τοῦ Λάκωνος: γ'. νὰ μελετήσῃ τὸ μάθημα τῆς Κατηχέσεως ἢ Ἱερὰς ἱστορίας: δ'. νὰ ἀπιστήσῃ τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας τοῦ Δήμιτσα, καὶ τίς οἶδε ποσα ἄλλα τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦσαι παραλείπομεν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰ μὲν ὁ μικρὸς μαθητῆς εἶναι φύσει ἢ κατ' ἀνάγκην πειθίγιος θὰ ὑποκύβῃ εἰς τὸν ἀθλιὸν τοῦτον βίον, ὅστις λίαν ἐνωρὶς μαρμαίνει τὴν παιδικὴν του ζωρότητα, παρεμποδίζει τὴν φυσικὴν του ἀνάπτυξιν, καταστρέφει τὴν τε ὑγείαν καὶ εὐεξίαν τοῦ σώματος, ἀμβλύνει τὴν διάνοιαν καὶ διαφθείρει τὰ τρυφερὰ τῆς ψυχῆς του αἰσθήματα. Εἰ δὲ τύχῃ ζωηρὸς καὶ ἀχαλίνωτος, τότε μισεῖ τὸν διδάσκαλον, περιφρονεῖ τὰς διαιταγὰς του, ἀψηφεῖ τὴν τιμωρίαν, αἰσθάνεται ἐν ἑαυτῷ ἀκατάσχετον τὸ τῆς ἐκδικήσεως αἰσθημα, θεωρεῖ τὸ σχολεῖον ὡς τὸν ἀποιδότερον αὐτοῦ ἐχθρόν, καὶ ἐνῶ δὲν ὠρελεῖται τὸ παράπαν ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ φοιτήσεώς του, διδάσκει περιπλέον νὰ περιφρονῇ τὸς νόμους καὶ τὴν κοινωνίαν, ἀφοῦ δι' αὐτὸν νόμοι μὲν δὲν εἶναι παρὰ αἱ διαταγαὶ τῶν διδασκάλων, καὶ κοινωνία αὐτὸ τοῦτο τὸ σχολεῖον, ἐνῶ διατρίβει ταλαιπωρούμενος τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν.

Ἐξκολουθεῖτε λοιπὸν καὶ μετὰ τὰ ἀνωτέρω νὰ φρονήτε,

ὅτι τὰ σχολεῖα ἡμῶν ἐκπληροῦσι τὸν προορισμὸν των καὶ ὅτι ταῦτα προώδευσαν, διότι προτετέθη αὐτοῖς ὡς ρουσφετικὴ σπατάλη ἡ δίωρος κατ' ἑβδομάδα προεκτεθεῖτα γυμναστικῆ; Ὁ ἀξιώτιμος συνάδελφος κ. Γαβριηλίδης, ὁ μετ' ἐπαινετοῦ ζήλου βατανίζων διὰ τῆς «Ἀκροπόλεως» τὰ παρ' ἡμῖν κοινωνικά ζητήματα, ἐν τῇ ἀπαριθμῆσει τῶν αἰτίων τοῦ ἀτιθάστου καὶ εὐερεθίστου τῶν Ἑλλήνων χαρακτῆρος, παρέλειψε, φρονόμενος, νὰ περιλάβῃ ἐν αὐτοῖς τὸ σπουδαιότερον.

Κλιματολογικαὶ ἐπιδράσεις, ἑλλειψις πολιτισμοῦ καὶ σιδηροφορίας εἶναι τὰ κατὰ τὴν εἰρημένην συνάδελφον παραγωγὰ παρ' ἡμῖν τόσων ἐγκλημάτων αἰτία. Οὐδεὶς ἀντιλέγει εἰς τοῦτο· ἀλλὰ μὴ δὲν δύναται νὰ προσθήσῃ ὡς πραγματικῶν αἰτίων τὴν διδασκαλικὴν ἀμάθειαν καὶ ἡλιθιότητα, τὴν καταστρέφουσαν ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τὸν χαρακτῆρα τῶν νέων, τὴν υποθάλπουσαν ἐν αὐτοῖς τὴν πρὸς πᾶν ἀγαθὸν περιφρόνησιν καὶ ἀναπτύσσουσαν τὴν πρὸς πᾶν κακὸν ἀκατάσχετον τάσιν;

Ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου θέματος θέλομεν ἐπανεέλθει, διότι τὴν περὶ αὐτοῦ συζήτησιν θεωροῦμεν ἐθνικὴν ἀνάγκην, καὶ δι' ἡμᾶς τὰς μητέρας ὡς ἰδιαίτερον ὑποχρέωσιν.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Γυνὴ ἄνευ θρησκείας προτομοιάζει πλοῖον στερουμένον πηδαλίου. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ἀναγκαῖον ὅπως ἐν τῇ παρούσῃ ἐφημερίδι καθιερώσωμεν στήλην τινὰ πρὸς καταχώρισιν καταλλήλων θρησκευτικῶν μελετῶν. Ἀρχόμενοι τοῦ ἔργου ἡμῶν τούτου, θέλομεν ἐξετάσει τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν θρησκείων ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερον, ἐνδιατρίβουσαι ἰδίᾳ εἰς τὴν παρὰ τοῖς ἐθνικοῖς ἀνέλιξιν τῶν διαφορῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἐπιρροὴν ἣν αὐταὶ ἐξήσκουν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἠθικοῦ βίου τῶν λαῶν ἐκείνων, ἵνα οὕτω δυναθῶμεν νὰ σχηματίσωμεν σχετικὴν τινὰ παραθεσιν ὡς πρὸς τὴν παρούσαν ἐπίδρασιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ παρ' ἡμῖν οἰκογενειακοῦ βίου, παρέχουσαι συγχρόνως τερπνὸν ἄμα καὶ ὠφέλιμον ἀνάγνωσμα. Καὶ ὄντως εἰς τοὺς λαοὺς ἐκείνους; τοὺς μὴ ἀξιοθέντας νὰ κατακλυσθῶσιν ὑπὸ τοῦ χειμάρρου τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, καταραίνεται ἐναργέστερον ἡ ἐπίδρασις τῆς θρησκείας, ἢ ἐν τοῖς σήμερον πεπολισμένοις· διότι παρ' αὐτοῖς ἀπαντᾶται ὁ ἄνθρωπος φέρων ἐν ἑαυτῷ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς προόδου, ἅτινα ἀνέπτυξεν οὗτος συνωδὰ πρὸς τὸν βίον καὶ τὴν ἰδιοσοφρασίαν τῆς φυλῆς εἰς ἣν ἀνήκε, πρὸς τὰς κλιματολογικὰς περιστάσεις καὶ τὰς μυθολογικὰς παραδόσεις αὐτῆς. Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ ἰδίᾳ ἐβίβυρε μεγάλως ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς ἐκπολιτίσεως αὐτοῦ εἶναι ἡ θρησκεία, ἣν ὀρμεμφύτως ὁ ἄνθρωπος ἐπενόησεν ἀπὸ κτίσεως κόσμου, αἰσθανόμενος τὴν ἀδυναμίαν καὶ σμικρότητα τοῦ ἀπέναντι τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς τελειότητος τῆς Δημιουργίας· διότι τί ἄλλο εἶναι θρησκεία ἢ ὠρισμένη συνηθία δι' ὃν ἐκδηλοῦται ἢ πρὸς ὃν ἢ ὄντα ἀνώτερα καὶ τέλεια πίστις καὶ ἀφοσίωσις ἡμῶν. Ὅτι δὲ ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νὰ ζήσῃ ἄνευ θρησκευτικῆς ἰδέας ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ παραδείγματος τοῦ πατρὸς ἐκείνου, ὅστις ἀκολουθήσας κατὰ γράμμα τὰς ἀρχὰς τοῦ φιλοσοφικοῦ συστήματος τοῦ Rousseau ἀνέθρεψε τὸν

υιόν του εν εξοχικῷ τινι μεγάρῳ μὴ ἐπιτρέψας εἰς οὐδένα τὸν οἰκείων του ν' ἀναφέρει κἀν ἐνώπιον τοῦ παιδὸς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἢ οἶαν δῆποτε περὶ θρησκείας ἰδέαν. Πρωίαν τινὰ μὴ εὐρῶν τὸν υἱόν του ἐν τῷ δωματίῳ του. ἀλλ' οὔτε ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἔσπευσεν εἰς ἀναζήτησιν αὐτοῦ εἰς τὸ παρακείμενον δάσος. Ὅποια δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς του, ὅταν εἶδε τὸν μικρὸν παῖδα γονυπετῆ καὶ μετ' ἐκστάσεως καὶ σεβασμοῦ ἀτενίζοντα πρὸς τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου. Τί πράττεις αὐτοῦ τέκνον μου; Ἐρωτᾷ ἐν ἀπορίᾳ ὁ πλανώμενος πατήρ. Λατρεύω ἀπαντᾷ ὁ υἱὸς καὶ ἀποδίδω τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστήσεις μου εἰς τὸ ὑπέρτατον αὐτὸ ὄν, ὅπερ διὰ τῶν λαμπρῶν καὶ ζωογόνων ἀκτίνων του μᾶς παρέχει ζωὴν πλήρη θάλπους καὶ εὐδαιμονίας. Ὁ μικρὸς υἱὸς του ἐγένετο ἡλιολάτρης, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νὰ ζήσῃ ἄνευ θρησκείας. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἀναπτύσσει ὁ Πλούταρχος, τὸ ταμείον τοῦτο πάτης γνώσεως, λέγει: «Καὶ ἐὰν περιέλθῃ τις ὑψηλὸν πᾶσαν δύναται νὰ εὕρῃ πόλεις καὶ κόμας ἄνευ νόμων, ἄνευ διοικήσεως, ἄνευ ὀργανισμοῦ, ἀλλ' οὐδὲ χωρίον θὰ ἀπαντήσῃ, ἐν ᾧ νὰ μὴ βασιλεύῃ θρησκευτικὴ τις ἰδέα καὶ λατρεία πρὸς τι ὄν ὑπέρτερον τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐξετάσωμεν ἤδη τοὺς λόγους δι' οὓς τὰ ἀλλεπάλληλα θρησκευτικὰ δόγματα ἦσαν πάντοτε περικεκαλυμμένα διὰ μυστηριώδους καὶ σκοτεινοῦ πέπλου οὐτινος αἱ ἐκάστοτε ἀποκαλυπτόμεναι πτυχαὶ ἐνέχον πλεῖστον σκότος ἢ φῶς εἰς τὸν ἀδιέξοδον τοῦτον λαβύρινθον τῶν θρησκευτικῶν μυστηρίων.

Ὡς μῦσται τῶν θρησκευτικῶν ἱεροτελεστιῶν ἐξελέγοντο ἀπὸ τῶν παλαιστάτων χρόνων οἱ μᾶλλον πεπαιδευμένοι καὶ νοήμονες τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ θεοπίξωσι θρησκευτικοὺς νόμους καὶ καθιστῶσι τούτους σεβαστούς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἰδίως ὁ ἀμαθὴς αἰσθάνεται φύσει σέβας, δειλίαν καὶ φόβον τινὰ διὰ τὸ μυστηριώδες καὶ ἀκατάληπτον, τὸ θρησκευτικὸν δὲ συναίσθημα ἐθεωρήθη ἀνάκαθεν ὡς ὁ σωτηριώτατος χαλινὸς τῶν ὀργῶν καὶ παθῶν τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ ταῦτα οἱ ἐπὶ γῆς πληρεξούσιοι τῶν διαφορῶν θεοσιτήτων περιεκάλυψαν διὰ πολυπλόκου καὶ μυστηριώδους πέπλου τὴν ἐν γένει ὑπαρξίν καὶ βιογραφίαν τῶν Θεῶν.

ΕΛΕΝΗ Α.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Πρὸ τινος ἀφίκετο εἰς Παρισίους ἡ διάσημος Ἀμερικανὶς δημοσιογράφος κ. Φράγκ. Λέλη. Ἡ Κυρία αὕτη, μὴ ἐκπλαγῆτε, τυγχάνει ἰδιοκτῆτρια ἑνδεκά διαφορῶν Ἐφημερίδων, κατορθώσασα διὰ τῆς ἐκτάκτου αὐτῆς εὐφυίας καὶ ἐνεργητικότητος γὰ ὑπερβῆ καὶ ἐγκαταλίπη ὀπίσθεν αὐτῆς ἑνεσοὺς τοὺς τολμηροτέρους ἐπιχειρηματίας συναδέλφους τῆς.

Κατὰ τὸ 1880 ὁ σύζυγος τῆς κυρίας ταύτης ἀποθανὼν ἐκληροδότησεν αὐτῇ ἑν ἡμισυ ἑκατομμύριον χρέους καὶ ὀκτώ δίκας. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος δημοσιογράφος γυνὴ ἀντὶ νὰ καταληφθῇ ὑπὸ ἰλιγγίου καὶ ἀπελπισίας, ὡς ἤθελε καταληφθῇ πᾶς ἐξοχος ἐπιχειρηματίας ἀνὴρ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι καὶ μόνῳ ὅτι πρόκειται νὰ πληρώσῃ χρέος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου, ἀν' ἐμετώπισεν οὐχ' ἦττον, χάριν σεβασμοῦ καὶ μόνου πρὸς τὴν μνήμην τοῦ συζύγου τῆς, μετὰ τοσούτου θάρρους

τὸ ἀνωτέρω χρέος καὶ τὴν διεξαγωγὴν ὀκτὼ δικῶν, ὥστε ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς δανειστάς τοῦ συζύγου τῆς ἐν ἀπλοῦστατον «ἀφήσατέ με ἡσυχον», ἢ νὰ προτείνῃ πρὸς αὐτοὺς συμβιβασμὸν πρὸς 20 ἢ 30 τοῖς 100 ὡς πράττουσι συνήθως οἱ δολίως χρεοκοποῦντες, ἐζήτησε πρὸς αὐτῶν μικράν τινα προθεσίαν, ὅπως τακτοποιῶσα κατ' αὐτὴν τὰς ὑποθέσεις τῆς δυνήθῃ νὰ ἐξοφλήσῃ μέχρι λεπτοῦ τὰ χρέη τοῦ συζύγου τῆς.

Τῶν δανειστῶν συνκινεσάντων βεβαίως εἰς τοῦτο, ἡ ἀξιοθαύμαστος αὕτη γυνὴ ἀνέλαβεν, ἀναδιωργάνωσε καὶ ἐξηκολούθησε μετὰ τοιαύτης καταπληκτικῆς ἐνεργητικότητος τὸ δημοσιογραφικὸν τοῦ συζύγου τῆς ἔργον, ὥστε ἐντὸς ὀλιγίστου διαστήματος κατώρθωσε νὰ ἀποτίσῃ ὀλοσχερῶς τὰ ὑπέρογκα αὐτοῦ χρέη καὶ γὰ ἔχῃ σήμερον ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ ἐκ τῶν Ἐφημερίδων εἰσοδήματος, ἀνερχομένου εἰς πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, καὶ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον οὐκ εὐκαταφρόνητον. Ἐργάζεται ἀπὸ τῆς 5ης πρωϊνῆς ὥρας ἀδιαιλείτως σχεδὸν μέχρι τῆς 12ης ἑσπερινῆς. Γράφει συνεχῶς, ἀναγιώσκει μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς πάντα τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστελλόμενα, ἐπιφέρουσα πάντοτε τὰς ἀναγκαίας ἐπ' αὐτῶν τροποποιήσεις, καὶ μόνον τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον, ὅτε τὸ θάλπος ἀηδέστερον πρὸς τὴν ἐργασίαν διατιθησὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐπιτρέπει ἑαυτῇ μικράν τινα ἀναψυχὴν μεταβαίνουσα εἰς Παρισίους καὶ ἀντλοῦσα νέας ἐκεῖθεν δυνάμεις.

Καὶ τοὶ δίκην μηχανῆς συνεχῶς γράφουσα καὶ πληροῦσα τὰς στήλας τῶν ἑνδεκά αὐτῆς Ἐφημερίδων, οὐχ' ἦττον ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῆς γραφομένοις, ἀπαντᾷ τις διαύγειαν κρίσεως, ἐμβρίθειαν καὶ χάριν οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Ὁ ἦρωσ οὗτος ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ σταδίῳ ἄγει τὴν μέσσην ἡλικίαν ἢ ἐκφραστικὴ αὐτῆς φυσιογνωμία καθίσταται ἐκφραστικώτερα διὰ τοῦ πυρὸς τῶν δύο αὐτῆς μεγάλων ζωηρῶν καὶ γλυκυτάτων ὀφθαλμῶν, εἶναι ἀναστήματος μετρίου, ἔχει τὸ προδίδον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν πᾶσι μερίζονα ὄργανον καὶ θέλησιν μελαχροινὸν χρῶμα. Χωρὶς νὰ καυχᾶται διὰ τὴν κοινωνικὴν θέσιν ἣν ἑαυτῇ παρεσκεύασε διηγεῖται μετ' ἀφελοῦς ἀπλοϊκότητος τὴν πορείαν, ἣν ἐν τῷ βίῳ τῆς ἠκολούθησε καὶ ἐκφράζει τὴν χαρὰν ἣν αἰσθάνεται, προσφέρουσα εἰς πεντακοσία καὶ πλέον άτομα ἐργασίαν καὶ μέσα συντελοῦντα μεγάλως εἰς τὴν προαγωγὴν ἑνὸς ἐκάστου τούτων.

Ἰδοὺ γυνὴ τιμῶσα τὰ μάλα τὸ φύλον μας καὶ πιστοποιοῦσα ἅπαξ ἔτι πόσον ὁ παρ' ἡμῖν περιορισμὸς τῆς γυναικὸς ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐργασίας πολεμεῖ τὴν οἰκογενειακὴν εὐημερίαν. Πόσων ὀρφανῶν ἢ περσοῦσά μένει σχολάζουσα καὶ καταστρέφεται πολλάκις ἕνεκα τῆς περὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς ἀπειρίας τῆς μητρὸς. Πόσα ἐπίσης ὀρφανὰ χάνουσι μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν] τῆς συντηρήσεως ἐλπίδα, διότι ἡ καλὴ οἰκοδέσποινα καὶ μήτηρ αὐτῶν στερεῖται πάσης ἱκανότητος ὅπως προσπορίζῃται τὸν πρὸς συντήρισιν τῶν ἀνηλίκων αὐτῆς τέκνων ἄρτον, ἀντιμετωπίζουσα τὴν ἐπαπειλοῦσαν τὸν οἶκον αὐτῆς δυστυχίαν καὶ προσερχομένη ἄρωγός τῶν πεινῶντων καὶ γυμνητευόντων τέκνων τῆς.

Ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα ὅπως ἡ διάσημος αὕτη γυνὴ χρησιμεύσῃ πρὸ πάντων ἡμῖν ὡς παράδειγμα ἀξιολογίμου κατ' ἀναλογίαν πάντοτε πρὸς τὰς δυνάμεις ἡμῶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ.

Κληρωθείσης τῆς εἰς ἀπάντησιν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, αὕτη ἐπαρουσιάσθη πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐπέδωκε τὴν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπάντησιν.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἤρξατο ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἐπὶ τῶν διαφορῶν πιστώσεων συζήτησις, εἰς ἣς ἡ Κυβέρνησις προέβη, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος· ἐψηφίσθησαν δὲ μέχρι σήμερον εἰς τρίτην καὶ τελευταίαν ἀνάγνωσιν.

Εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ φορολογικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἐπτανήσου πρὸς πάσας τὰς λοιπὰς πόλεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Συνεζητήθησαν καὶ ἐψηφίσθησαν εἰς Α' Β' καὶ Γ' ἀνάγνωσιν τὰ νομοσχέδια περὶ τῶν δανείων τῶν 4, τῶν 6 καὶ τῶν 25 ἑκατομμυρίων.

Ἐψηφίσθη δὲ ἡ μετὰ τῆς Ἀγγλίας ναυτιλιακὴ σύμβασις, καὶ ἤρξατο ἡ ἀ. συζήτησις τῆς ἐμπορικῆς μετὰ τῆς Γαλλίας συμβάσεως.

ΓΑΛΛΙΑ

Ὁ κ. Δρυμῶν, συγγραφεὺς τῆς «Ἐβραϊκῆς Γαλλίας», ἐκτίθεται ὡς ὑποψήριος βουλευτῆς ἐν Παρισίοις, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος κ. Κανταγρέλ.—Ὁ κ. Λεσέψετυχε κολακευτικῆς ὑποδοχῆς παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ Βερολίνου, ἐξέφρασε δε τὴν πεποίθησιν, ὅτι πᾶς κίνδυνος πολέμου μετὰ τὴν Γερμανίας καὶ Γαλλίας ἀπετοβήθη.

ΑΓΓΛΙΑ

Τὸ ὑπουργεῖον εἶναι διηρημένον ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος τοῦ εἰσχυθησομένου ἐν Ἰρλανδίᾳ.—Θεωρεῖται πιθανὴ ἡ παραίτησις τοῦ κ. Γκόσεν.—Ἡ βασίλισσα Βικτωρία θὰ ἀπέλθῃ εἰς Cannes τῇ 17]29 Μαρτίου.

ΙΤΑΛΙΑ

Ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε διὰ ψήφων 214 κατὰ 194 τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κρίσπη μεμφομένην τοῦ ὑπουργείου Δεσπέτη. Κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν ἐφημερίδων τῆς Ρώμης, ἐπίκειται νέα ὑπουργικὴ κρίσις, τοῦ ὑπουργείου θεωροῦντος ἀνεπαρκῆ τὴν ἐξ 20 ψήφων πλειοψηφίαν. Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἀνεβλήθησαν διὰ βασιλικῆς διατάγματος.—Εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν, ὅπως αἱ δυνάμεις ἐνεργήσωσι διεθνῇ ἀνάκρισιν ἐπὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ συμβάντων καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐκτελέσεων, ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπήντησεν, ὅτι θὰ μετὰσχῃ αὐτῆς ὅταν ἡ ἀνθηγεμονεῖα ζητήσῃ αὐτάν.

Ἀγγέλλεται ἀτυχῆς προσβολὴ τῶν Ἀβυσσινῶν κατὰ τῆς Ματάβας. Ἡ Ἰταλία ἀπεφάτισε νὰ ἀνακτήσῃ τὴν Σαατὴν, τῆς ὁποίας ἡ κατοχὴ ὑπῆρξεν αἰτία τῆς προσβολῆς τῶν Ἀβυσσινῶν. Οἱ ἐν Ματάβα Ἰταλοὶ ἐξηγόρασαν τοὺς ὀμήρους, οἵτινες ἐκρατοῦντο ὑπὸ τοῦ Ρας Ἀλούλα, δόντες 1000 του-

φέκια ὡς λύτρα. Ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπεδοκίμασε τὴν πράξιν ταύτην καὶ ἀνεκάλεσε τὸν στρατηγὸν Ζενέ.

ΡΩΣΣΙΑ

Διαδίδεται ὅτι Ἡ Ρωσσία, καὶ τοὶ κατὰ τα λεγόμενα προσεκάλεσε τὴν Τουρκίαν νὰ ἐπέμβῃ ἐν Βουλγαρίᾳ, θέλει μείνε ἀπαθὴς εἰς τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ γενόμενα. Ἐκφράζει δὲ τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως αἱ δυνάμεις ἐνεργήσωσι διεθνῇ ἀνάκρισιν ἐπὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ συμβάντων.

Καθ' ἣν ὥραν ἀνεμείνετο νὰ διέλθῃ διὰ τινος ὁδοῦ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας, ὅπως παραστῇ κατὰ τὰ τελεσθέν μνημνιόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δολοφονηθέντος πατρὸς του, ἐξ σπουδασταί, κομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν ἐκκρηκτικὰ μηχανήματα, ἐπροσωποκρατήθησαν. Οὐδεμίαν εγγένετο ἐπίθεσις κατὰ τοῦ αὐτοκράττορος. Τρεῖς ἐκ τῶν συλληφθέντων ὠμολόγησαν εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ὅτι ἀπετέλουν μέρος μυστικῆς ἐπαναστατικῆς ἐταιρίας.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Οἱ κ. Ζαγκῶφ, Καριβελοφ καὶ Νικηφοροφ ἀπεφυλακίσθησαν ὑπὸ ἐγγύησιν. Τῇ αἰτήσει τῆς Ρωσσίας ἡ Πύλη διέταξε τὸν Ριζᾶ βέην νὰ ἐνεργήσῃ ἀνάκρισιν ἐπὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ συμβάντων. Οἱ ἀνθηγεμόνες ἐδήλωσαν, ὅτι, εἰ καὶ ἡ περὶ ἀνακρίσεως αἴτησις δὲν εἶναι δεδικοιολογημένη, δὲν θ' ἀντιτείνωσιν. Οἱ διπλωματικοὶ πράκτορες τῶν Δυνάμεων συνελθόντες παρὰ τῷ Ριζᾶ βέην, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συμφωνήσωσι περὶ τούτου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν πρὸς τὰς εὐγενεῖς ἡμῶν ἀναγνωστρίαις, ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν ἐξησφάλισε τὴν συνεργασίαν ὑψηλῶν προσώπων ἐν τε τῇ Ἑλλάδι, Κωνσταντινουπόλει, καὶ λοιπαῖς εὐρωπαϊκαῖς μεγαλοπόλεσιν.

Ἐκφράζει δὲ δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τὰς ἐκ Γαλλίας, Ρωσσίας καὶ Ρουμανίας γνωστὰς ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ κόσμῳ Κυρίας, ὧν τὰ ὀνόματα θὰ παραθέσωμεν προσεχῶς ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι τοῦ φύλλου μετὰ τῶν λοιπῶν συνεργατριῶν μας, καὶ αἵτινες μετὰ προθυμίας ἀπεδέξαντο τὴν παράκλησιν ἡμῶν, ὅπως τιμήσωσι τὸ φύλλον μας δι' ἄρθρων μεταγλωττιζομένων ὑφ' ἡμῶν.

— Ἀνεχώρησεν ἐπανακάμπτουσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρὰ τῷ ἀξιοτιμῷ συζύγῳ αὐτῆς ἡ κυρία Ἐλίτζα Α. Κωστῆ μετὰ τῶν δεσποινίδων θυγατέρων τῆς Σοφίας καὶ Βιργινίας.

— Μετὰ πολυώδιον νόσον ἀπεβίωσεν ἡ Αἰκατερίνη Λυμπερίου Μπενάκη.

— Ἀνεχώρησεν ἐσχάτως εἰς Μασσαλίαν ἡ θυγάτηρ τοῦ κ. Α. Βαλλιάνου κυρία Ἐλένη Μ. Νεγροπόντε πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ὅστις εἶχεν ἀσθενήσει ἐλαφρῶς.

— Ἡ ἐν Σύρω κ. Ἀρ. Κρίνου ἀπέστειλε δραχ. 600 εἰς τὸ Ἀμαλίειον, διὰ τὸ κοράσιον ὅπερ ἐξήγαγε ἐκ τῆς κληρωτίδος τὸν κερδίσαντα ἀριθμὸν αὐτῆς.

— Πρὸ ἡμερῶν ἀπεστάλη ἐκ Μιτυλήνης εἰς Κρήτην ἐν συνοδίᾳ Τούρκου χωροφύλακος νεαρὰ θωμανὴς ἀγνωστὸν διὰ τίνα αἰτίαν. Ἄμα τῇ ἀγκυροβολήσῃ τοῦ πλοίου, ἡ Ὀθωμανὴς ἐξηρανίσθη, ἀφίσασα τὸν ἀτυχή φύλακα ἐν ἀπελπισίᾳ. Κατόπιν ἐγνώσθη, ὅτι ἐξεληθούσα εἰς Κρήτην προσέφυγεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα βαπτισθῇ.

— Αἱ ἀξιότιμοι Κυρίαί Πηνελόπη Π. Βλαστοῦ καὶ Ἀμ-
βροσία Καρυδιᾶ προσήνεγον δρ. 200 εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ
πτωχοκομείου, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Γυναϊκὲς ἀρχηγοί.

Ἔστις διευχρίσθη ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν ὑπηρετοῦσιν εἰς τὸν στρατόν, ἀπατάται ἀναντιρρήτως ἢ τοῦλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν. Διότι πληροφόροίμεθα ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα Αὐγούστα, σύζυγος Γουλιέλμου τοῦ Α΄. εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ 4ου συντάγματος τῶν Γρεναδιέρων τῆς φρουρᾶς.

Τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἐορτάζουσα τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα εἰς τὸ ἀξίωμα ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ προβιθασμοῦ τῆς ἐδωρήσατο πρὸς πάντας τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ σώματος σπάθην ἐφ' ἧς ἦσαν κεχαραγμένα τὰ ἀρχικά τοῦ ὀνόματος αὐτῆς στοιχεῖα μετὰ τῆς χρονολογίας 1861—1886

Ἐρωτῶμεν: κατὰ τὸ 1870 ἡ αὐτοκράτειρα Αὐγούστα ὠδήγησε τὸ σύνταγμά της εἰς τὸν πόλεμον;

Ἀπάντησις: Ἡ αὐτοκράτειρα Αὐγούστα ἔμενεν εἰς τὰ ἀνάκτορά της. Περιέργος ἀρχηγός.

Ἴνα πεισθῶμεν πόσον περὶ πολλοῦ ποιοῦνται ἐν Γαλλίᾳ τὴν τῶν Κυριῶν γνώμην ἀναφέροντες τὸ ἐξῆς ἀξιοσημείωτον γεγονός.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Παρισίοις μεγάλου ἐμπορικοῦ καταστήματος «Printemps» προτιθέμενος νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι τὴν ἐν Ἀμερικῇ καθιερωθεῖσαν ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς καταστήμασι συγκοινωνίαν τοῦ ταμείου μετὰ τῶν ὑπαλλήλων διὰ μηχανισμοῦ ὡς καὶ τὴν κοινητοποίησιν τῶν διαφόρων δεμάτων ἐπρότεινε πρὸς τὰς ἐν Παρισίοις πελάτιδας αὐτοῦ, ὅπως ἐκφέρωσι τὴν ἐπὶ τοῦ νεωτερισμοῦ τούτου γνώμην των διὰ τῆς ψήφου των. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ πλειονοψηφία μερὶς θελεῖ ἀποφασίσαι τὴν εἰσαγωγὴν ἢ μὴ τοῦ νέου μηχανήματος.

Γενναιοδωρία Ρώσου.

Ρώσος τις Λαδίσλαος καλούμενος, ὑπέρπλοτος καὶ φίλος τῶν καλῶν τεχνῶν, ἐδωρήσατο ἐσχάτως ὄλως ἀσύνηθες γαμήλιον δῶρον. Ὁ Κύριος οὗτος νυμφευθεὶς πρὸ τινῶν ἐτῶν γυναῖκα ὠραιότατην, ἧς ἄλλως τε ἢ καλλονὴ κατέχει διαπρεπῆ θέσιν ἐπὶ τῆς διασημοῦ εἰκόνης τοῦ μεγάλου τεχνίτου Μακάρ. «θριαμβευτικὴ» εἴσοδος τοῦ Καρόλου πέμπτου εἰς Ἀμβέρσαν» καὶ ζήσας μετ' αὐτῆς χρόνον τινὰ διεζεύχθη αὐτὴν ἐνεκὸν ἀσυμφωνίας χαρακτηῖρος. Ἡ σύζυγός του, νῆε ἔτι, ἐνυμφεῖται μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου μαθῶν ὁ κ. Λαδίσλαος τὴν περὶ τῶν γάμων τῆς εἰδησιν προσε-

φέρθη νὰ χρησιμεύσῃ αὐτῇ ὡς μάρτυς· ἐπειδὴ ὅμως αὐτὴ ἀπεποιήθη, οὗτος τῇ προσέφερε ὡς γαμήλιον δῶρον χαρτοφυλάκιον πολυτίμων ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον ἐπιγραφασμένα διὰ πολυτίμων λίθων τὰ ἀρχικά τοῦ ὀνόματος αὐτῆς· ἐμπεριεῖχε δὲ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦτο διακοσίας χιλιάδας ρούβλικ, ἧτοι 500 χιλ. φράγ. Ἴδου ἰδιοτροπία ῥωσική, ἀξία ὄντως ἀναγραφῆς ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν διαζευγνυμένους τὰς γυναϊκάς των καὶ θεωροῦντας καθήκον αὐτῶν νὰ ὑβρίζωσι καὶ ἐξευτελιζώσιν αὐτὰς μέχρι θανάτου.

Συμβουλαί.

Μὴ μεταβάλητε τὰς μικρὰς θυγατέρας σας εἰς πλαγγόνας (κούκλας) ἐνδύουσαι αὐτὰς διὰ πολυποικίλων καὶ βαρυστίμων ἐνδυμάτων. Λευκόν, ἀπλοῦν καὶ φιλοκάλως διασκευασμένον ἐνδυμα εἶναι τὸ καταλληλότερον διὰ τὸ νεαρὸν θυγάτριον σας, ἀπεικονίζον ἐν ταυτῷ παιδικὴν ἀθωότητα.

* *

Ἐὰν θέλητε νὰ ἀπαλλαγῆτε τοῦ ὄχληροῦ καὶ ἀηδοῦς τῶν κηρίων ἀποσταλαγμοῦ, διατρυπήσατε βαθέως κύκλωθεν τοῦ φυτηλίου διὰ βελόνης τὸ κηρίον τότε ὁ ἀποσταλαγμὸς ἐνεογεῖται ἔσθθεν. Ἐπαναλαμβάνετε δὲ τοῦτο καθ' ἐκάστην ἑσπέραν.

Γνωμοεῖα.

Μεμετρημένη οἰκιακὴ διαχείρησις, εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς εὐδαιμονίας τοῦ οἴκου. Brillat Savarin

* *

Ἀπώλεσας μίαν ὥραν προετοιμάσας μίαν δυστυχίαν διὰ τὸ μέλλον. (Ναπολέων Α΄.)

* *

Ζητήσατε τὴν γυναῖκα, ἔλεγεν ἐσχάτως διάσημος δικαστὴς ἀνά πᾶσαν δίκην ἣν ἐξεδίκαζε.

Ζητήσατε τὴν γυναῖκα, ἔλεγεν πάντες οἱ μέχρι τοῦδε ἀναπτύξαντες κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον λογικῶς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν καὶ τὴν μυθιστορίαν τῶν ψυχῶν.

Ἐὰν γλύπτῃς ἐπεξεργάσατο καλὸν ἄγαλμα, ζητεῖτε τὴν γυναῖκα; — Ἐὰν ποιητὴς συνέθετε ὠραῖον βιβλίον, ζητεῖτε τὴν γυναῖκα; — Ἐὰν ἥρωε ἐκέρδισε μάχην, ζητήσατε τὴν γυναῖκα. Arsene Houssaie.

* *

Τὶ σὲ ὠφελεῖ νὰ εἶσαι εὐφυῆς ὅταν οἱ περικυκλοῦντές σε δὲν εἶναι εὐφυεῖς; ἄς φωνάζῃ ὅσον θέλει ὁ πετεινὸς εἰς τὰς χῆνας; αὐταὶ οὐδὲν προσέχουν εἰς τὴν φωνὴν του.

(Ἐλισάβετ τῆς Ρουμανίας)

* *

Ἀπαιτεῖται καρδιά, διὰ νὰ εὐχαριστῆται τις εἰς τὰ προτερήματα τῶν ἄλλων, καὶ πνεῦμα διὰ νὰ ἀνέχεται τὰ ἐλαττώματά των. (Ἐλισάβετ τῆς Ρουμανίας).

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου φύλου ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως ἐπαγωγῆς καὶ ἠθικοῦ μυθιστορηματος.